

освіти". Тематика окремих циклів визначається навчально-виробничими планами закладів та факультетів післядипломної освіти. На сьогодні загальний перелік циклів тематичного удосконалення регламентується чинним наказом.

– Постанова Кабінету Міністрів України № 302 від 28 березня 2018 р. регулює впровадження безперервного професійного розвитку для лікарів.

– Наказ МОЗ України від 22.02.2019 № 446 "Деякі питання безперервного професійного розвитку лікарів".

– Порядок атестації науково-педагогічних працівників вищих медичних закладів визначено наказом МОЗ України від 22 лютого 2019 року №446.

– 14 липня 2021 року ухвалено постанову «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку медичних та фармацевтичних працівників» № 725, яка набирає чинності з 1 січня 2022 року.

Ця постанова:

1. Затверджує оновлене Положення про систему безперервного професійного розвитку медичних і фармацевтичних працівників.
2. Передбачає, що Положення застосовується до молодших спеціалістів (фахових молодших бакалаврів, молодших бакалаврів, бакалаврів) із медичною освітою і провізорів із 1 січня 2023 року.
3. Скасовує Постанову Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 р. № 302 «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я».

Постанова містить низку значних нововведень, зокрема:

- поняття заходів безперервного професійного розвитку, їхній перелік і визначення;
- вимоги до заходів БПР, за які нараховуються бали, і вимоги до провайдерів БПР;
- форми участі в заходах (обов'язкова особиста участь, дистанційна участь, дистанційна участь у режимі реального часу);
- діє електронна система БПР, призначена для збереження інформації про провайдерів, і заходи обліку балів і ведення особистого освітнього портфоліо працівників сфери охорони здоров'я;
- функції адміністратора системи виконує державне підприємство (адміністратор), що створюється МОЗ. Адміністратор забезпечує технічну підтримку системи, обробку й аналіз внесених відомостей, збереження й захист даних, що містяться в системі, забезпечення доступу до системи працівників сфери охорони здоров'я, провайдерів, органів державної влади в межах, визначених законодавством;
- адміністратор установлює за погодженням із МОЗ технічний регламент роботи системи.

Викладачі ЗВО медичного профілю зможуть отримати повну інформацію про доступні заходи БПР із єдиної бази. Відомості про проходження конкретного заходу фіксуватимуться в системі з можливістю надання посилання на сертифікат атестаційній комісії. Вимоги Положення забезпечать дотримання принципів безперервного професійного розвитку, таких як висока наукова цінність освітніх послуг, відсутність комерційного впливу, сприяння активному навчанню фахівців [6]. Вивчаються питання впливу безперервної професійної освіти на підвищення професійної компетентності викладачів. Зростає рівень популяризації безперервної професійної медичної освіти серед викладачів медичного освітнього простору [2].

Список використаної літератури

1. Глузман О. В. Базові компетентності : сутність та значення в життєвому успіху особистості / О. В. Глузман // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 2. – С.51–61.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті : Світовий досвід та українські перспективи / за заг. ред. О. В. Овчарук. – К. : К.І.С., 2004. – 112 с.
3. Hutmacher Walo. Key competencies for Europe / Hutmacher Walo // Report of the Symposium Berne, Switzerland 27–30 March, 1996. Council for Cultural Co-operation (CDCC) a Secondary Education for Europe. Strasburg, 1997. – P.25-40.
4. Равен Дж. Педагогическое тестирование: проблемы, заблуждения, перспективы; пер. с англ. / Дж. Равен. – М.: Когито-Центр, 1999. – 144 с.
5. Луговий В. І. Європейська концепція компетентнісного підходу у вищій школі та проблеми її реалізації в Україні / В. І. Луговий // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 2. – С. 13–26.
6. Локшина О. І. Європейська довідкова система як інструмент упровадження компетентнісного підходу в освіту країн – членів Європейського Союзу / О. І. Локшина // Педагогіка і психологія. – 2007. – № 1. – С. 131–142.

ТЕСТИ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ АНГЛОМОВНИХ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Коробейникова Ю.Л., Коробейников Л.С.

Полтавський державний медичний університет

Висвітлено загальні принципи використання тестів у процесі навчання англomовних здобувачів вищої освіти.

Ключові слова: тести, англomовні здобувачі вищої освіти.

The article is intended for the general principles of using tests in the process of teaching English-speaking higher education.

Key words: tests, English-speaking applicants for higher education.

Одним із головних завдань навчання англomовних здобувачів вищої освіти на кафедрі є поступове впровадження в навчальний процес найбільш досконалих форм і методів викладання навчальної дисципліни «Пропедевтика ортопедичної стоматології», які ґрунтуються на основних категоріях дидактики.

Навчання – двобічний процес взаємообумовленої діяльності викладача і здобувача вищої освіти, а засвоєння навчального матеріалу становить собою складний пізнавальний процес, спрямований на міцне оволодіння знаннями, вміннями, навичками. Він складається з ряду дій, які виконуються під час проведення занять у певній послідовності, – мовлення, увага, сприйняття, пам'ять, мислення і т.п.

До факторів, що впливають на засвоєння знань і залежать від того, хто навчається, належать якість сприйняття, характеристика уваги, швидкість мислення, вид пам'яті, рівень початкової підготовки, мотиви навчальної діяльності.

Фактори, що впливають на засвоєння знань і залежать від викладача, – це рівень володіння професійною англійською мовою, вибір дидактичної системи, методика занять, концентрація найважливішого навчального матеріалу, кваліфікація викладача, характер і точність критеріїв оцінювання результату навчання.

Навчання англомовних здобувачів вищої освіти базується на впровадженні трьох видів діяльності: репродуктивної, реконструктивної та продуктивної. Репродуктивна діяльність – це повторення раніше засвоєної інформації, реконструктивна діяльність – виконання певних завдань на основі отриманої інформації, продуктивна діяльність – це здатність на основі раніше вивченої інформації та сформованої системи знань виконувати завдання в нових, нетипових умовах.

Ураховуючи недоліки «традиційної» системи навчання, використання тестового контролю дозволяє за короткий час перевірити обсяг знань у великій групі, оцінити характер засвоєння знань у процесі заняття, проводити кількісну оцінку результатів контролю знань, своєчасно виявляти труднощі, пов'язані із засвоєнням матеріалу і сприяти їх усуненню, використовувати технічні засоби для проведення й обробки їх, визначити ефективність процесу навчання [1].

Тести орієнтовані на визначення рівня засвоєння ключових понять, тем і розділів навчальної програми. Від традиційних методів контролю вони відрізняються тим, що здобувачі вищої освіти мають однакові умови за рахунок використання єдиної процедури і єдиних критеріїв оцінювання.

Таким чином, тест – це інструмент, який дає якісну інформацію і є об'єктивним способом оцінювання, що унеможливує суб'єктивну складову оцінки знань здобувачів вищої освіти [2].

За метою використання й місцем у навчальному процесі розмежовують тести навчальні, діагностичні й контрольні.

Послідовність конструювання тестів:

1. Визначення мети тестування.
2. Добір змісту навчального матеріалу.
3. Проектування змісту тесту.
4. Формування банку тестових завдань.
5. Проведення тестування.
6. Оцінювання й аналіз результатів тестування [3].

Основні методичні вимоги до тестів:

1. Адекватність форми і змісту завдання.
2. Логічна форма висловлювання в завданні.
3. Простота – необхідність чіткого й прямолінійного формулювання завдання на визначений рівень.
4. Визначеність – повне розуміння здобувачем вищої освіти того, що він має виконати, які завдання вирішити і в якому обсязі.
5. Однозначність – відсутність протиріч у оцінці якості його виконання здобувачем вищої освіти в порівнянні з еталоном.
6. Наявність правильної відповіді разом із неправильними (дистрактори).
7. Єдині правила оцінювання [4].

Залежно від рівня контролю розрізняють:

1. Вибіркові тести – містять усю інформацію, яка необхідна для виконання завдання, при цьому здобувач вищої освіти обирає із визначених варіантів ту відповідь, яку він вважає правильною. Ці тести застосовуються для контролю у великій групі й придатні для будь-якого рівня контролю.

Однак серед недоліків необхідно визнати можливість угадування правильної відповіді й неможливість оцінити практичні вміння.

2. Тести альтернативного вибору – містять два взаємовиключні за змістом варіанти відповідей (типу «Так – «Ні»). Їх вирізняють простота складання й використання технічних засобів, можливість перетворити будь-яке питання на альтернативний тест. При цьому існує висока вірогідність угадування правильної відповіді.

Приклад: «Чи правильно, що період адаптації до часткових знімних протезів складає 1 місяць?»

Відповідь:

1. Так, правильно.
2. Ні, неправильно.

3. Тест чисельного вибору – містить кілька варіантів відповідей, серед яких одна правильна, інші неправильні. Перевагами цих тестів є нескладність оцінки правильності відповіді, однак можуть виникнути труднощі, коли дається більше одного варіанта правильної відповіді.

Наприклад: «Чому дорівнює адаптаційний період при користуванні частковими знімними протезами?»

Відповіді:

1. Один тиждень.
2. 2-3 тижні.
3. 4 тижні.
4. Більше 4-х тижнів.

4. Тест перехресного вибору – містить два списки з кількома варіантами відповідей у кожному. Здобувач вищої освіти має так згрупувати варіанти відповідей, щоб у кожній групі були варіанти з різних списків.

Наприклад: «Укажіть тривалість адаптативного періоду (список № 1) для кожної з ортопедичних конструкцій (список 2)».

Список №1 (тривалість у днях).

1. 1-2.
2. 10-14.
3. 15-30.
4. 40-60.

Список № 2 (ортопедичні конструкції).

1. Мостоподібний протез.
2. Частковий знімний пластинковий.
3. Бюгельний протез.
4. Повний знімний протез.

Отже, якісні тести дають можливість адекватно перевіряти засвоєння знань здобувачами вищої освіти й підвищити рівень їхньої підготовки.

Список використаної літератури

1. Білоусова Л.І. Потенціал комп'ютерного тестування / Л.І. Білоусова // Вісник ТІМО.– 2008. – №10. – С. 40-44.
2. Булах І.Є. Створюємо якісний тест: навч. посіб. / І. Є. Булах, М. Р. Мруга. – К.: Майстер-клас, 2006. – 160 с.
3. Конструювання тестів: навч. посіб. /Л. О. Кухар, В.П. Сергієнко. –Луцьк, 2010. –182 с.
4. Методичні рекомендації зі складання тестових завдань / В.П. Сергієнко, Л.О. Кухар.– К.:НПУ, 2011.– 41 с.

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИЙ МОВІ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Костенко В.Г., Сологор І.М., Знаменська І.В.

Полтавський державний медичний університет

У статті розглянуті проблеми інтерактивного навчання іноземній мові за професійним спрямуванням. Висвітлена роль інтерактивних методів навчання іноземної мови.

Ключові слова: інтерактивне навчання; іноземна мова за професійним спрямуванням

This article highlights the issues on interactive learning and teaching foreign languages for professional purposes. The peculiarities and effectiveness of commonly applied interactive methods of foreign language teaching is analyzed.

Keywords: interactive learning; foreign language for professional purposes

Процес глобалізації освітніх процесів передбачає постійне та стабільне зростання національних освітніх стандартів, рівня якості освіти, її захист та широку презентацію на міжнародній арені. Ці процеси, у свою чергу, сприятимуть зростанню міжнародних рейтингів України як держави з потужним науковим та освітнім потенціалом, яка здатна розвивати сучасні наукові технології та надавати висококваліфіковані професійні послуги. Навчання професійно орієнтованому спілкуванню іноземною мовою, що зосереджене на пріоритеті комунікативної мети та ґрунтується на функціонально-комунікативній лінгводидактичній моделі, дозволяє досягти позитивних результатів у процесі формування іншомовної професійної комунікативної компетенції. Саме вона у майбутньому сприятиме полегшенню входження висококваліфікованих фахівців до міжнародної спільноти.

У процесі навчання в рамках комунікативного підходу здобувачі освіти набувають здатності використовувати мову залежно від конкретної ситуації, тобто розвивають комунікативну компетенцію, навчаються комунікації власне у процесі комунікації. Важливу роль у формуванні іншомовної комунікативної компетенції здобувачів освіти відіграють сучасні технології навчання, які включають активні моделі навчання. У таких моделях використовуються методи, спрямовані на стимулювання пізнавальної активності, творчого підходу, самостійності та позитивної мотивації суб'єктів навчання. Саме до такої моделі й належить інтерактивне навчання.

Під інтерактивним навчанням ми розуміємо таку форму організації пізнавальної діяльності, яка має на меті створити для здобувачів освіти сприятливі умови навчання, що даватимуть змогу здобувачам відчувати свою всебічну спроможність (професійну, творчу, інтелектуальну). Визначною рисою інтерактивного навчання виступає те, що навчальний процес відбувається під час постійної та активної взаємодії всіх його учасників [1; 2; 4].

Інтерактивне навчання іноземній мові включає моделювання професійно зумовлених ситуацій, використання симуляційних і рольових ігор, пошук спільного рішення у виконанні поставлених завдань. Окрім того, воно сприяє формуванню комунікативних навичок та вмій, розвитку співпраці та взаємодії в колективі. Важливим моментом є те, що інтерактивна взаємодія виключає домінування одних учасників навчального процесу над іншими, сприяє формуванню демократичної атмосфери у спілкуванні, навчає критичному мисленню та толерантному ставленню до думки колег [3]. У такій моделі навчального процесу викладач виконує роль помічника, координатора, консультанта, організатора та виступає одним із джерел інформації. Отже, основним призначенням інтерактивного навчання є передача знань та усвідомлення цінності інших людей [5, с. 165].

Успішна імплементація інтерактивного навчання залежить не лише від взаємної цілеспрямованої діяльності учасників навчального процесу, а й від грамотного використання інтерактивних засобів навчання (інтерактивна дошка, електронні навчальні програми, ресурси мережі Internet і ін.).

Значне місце у формуванні комунікативної компетенції професійного спрямування займають інтерактивні методи. Під інтерактивним методом, вслід за Т.І. Коваль, ми розуміємо спосіб колективної взаємодії учасників педагогічного процесу, наприклад, бесіда, рольова гра, які передбачають налагодження взаєморозуміння та спільного